

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko lain 190/14 1 §:n 649 momentin kaltaisen säännöksen, jolla alennetaan palkkioita ja korvauksia vain tiettyyn ja rajoitettuun palvelujen tarjoajien ryhmään eli vain rahapeliautomaateilla pelattavien pelien tarjoajiin nähden mutta ei kaikkiin pelialan palvelujen tarjoajiin nähden, käyttöön ottaminen yhteensopivaa SEUT 49 artiklassa taatun sijoittautumisvapauden käyttämisen ja SEUT 56 artiklassa taatun palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämisen kanssa?
- 2) Onko edellä mainitun lain 190/14 1 §:n 649 momentin kaltaisen säännöksen, jolla korvauksia, joista oli sovittu erään yhtiön ja Italian valtion viranomaisen välisessä toimilupasopimuksessa, alennettiin yksinomaan taloudellisista syistä tämän sopimuksen voimassaoloaikana, käyttöön ottaminen unionin oikeudessa tarkoitetun luottamuksen suojan periaatteen mukaista?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Pécsi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 8.10.2020 – FGSZ
Földgázszállító Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Asia C-507/20)

(2021/C 28/24)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Pécsi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Kantaja: FGSZ Földgázszállító Zrt.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko suhteellisuusperiaatteen, veron neutraalisuuden periaatteen ja tehokkuusperiaatteen mukaisena pitää – erityisesti kun otetaan huomioon asiassa C-8/17, Biosafe annetun julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen 63 kohta, asiassa C-246, Di Maura annetun tuomion 27 kohta, asiassa C-396/16, T-2 annetun tuomion 36 kohta ja se, ettei jäsenvaltio voi vähentää arvonlisäverona suurempaa summaa kuin se, jonka tavaran luovuttaja tai palvelun suorittaja on todellisuudessa luovutuksen tai suorituksen perusteella laskuttanut, – jäsenvaltiossa sovellettua käytäntöä, jonka mukaan silloin, kun on kyse arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lopullisen maksulaiminlyönnin johdosta sovellettavasta veron perusteen alentamisesta, tämä vaikuttaa ex tunc, ja kyseisen jäsenvaltion vahvistama yleinen viiden vuoden vanhentumisaika, jonka kuluessa veron perusteen alentaminen on tehtävä, lasketaan alkavaksi alkuperäisestä tavaroiden luovutuksesta eikä siitä, kun kyseessä oleva saatava on tullut perintäkelvottomaksi, ja tämän vanhentumisajan päätyttyä vilpittömässä mielessä olevalta verovelvolliselta viedään oikeus veron perusteen alentamiseen lopullisesti perintäkelvottomiksi tulleiden saatavien osalta, kun tavaroiden luovutushetken ja sen hetken välillä, jolloin saatava on tullut lopullisesti perintäkelvottomaksi, on voinut kulua useita vuosia ja kun kansallisessa lainsäädännössä ei hetkellä, jolloin saatava on tullut lopullisesti perintäkelvottomaksi, ole unionin oikeussääntöjen vastaisesti säädetty mahdollisuudesta veron perusteen alentamiseen saatavan lopullisen perintäkelvottomuuden perusteella?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).